

Van bureau naar bed

Zuster Patty

Schrijver: Zuster Patty
Coverontwerp: UitJeErvaring
Foto omslag: De Swart Fotografie
Foto Patty: Michal Samara
ISBN: 9789464855371
© Zuster Patty
www.zusterpatty.nl
UitJeErvaring 2023

Voorwoord

Ik ben Patty Velthuis, kwaliteitsverpleegkundige bij Zorggroep Solis in Deventer. Ik ben een zogeheten zij-instromer in de zorg. De afgelopen jaren heb ik tijdens mijn studie via Facebook als Zuster Patty blogs geschreven over mijn ervaringen, belevenissen op het werk en het combineren van dit alles met mijn gezin, bestaande uit mijn man Justin en mijn lieve kinderen Nora en Rowan, nu 12 en 9 jaar oud. Zij moesten alle drie wennen aan een studerende mama/vrouw en dit zorgde voor veel herkenbare, hilarische, humoristische, maar zeker ook realistische blogs.

Zie dit boek als een inspiratiebron, een verslag van hoe leuk en afwisselend het is om in de zorg te werken. Dat woorden als personeelstekort en werkdruk in elke branche voorkomen en je zeker niet tegen moeten houden om dit mooie vak te kiezen. Of je nou als toekomstig vrijwilliger of toekomstig verpleegkundige dit boek leest, niemand is meer of minder belangrijk als je in een verpleeghuis woont. We moeten met zijn allen zorgen voor onze medemens en in een team dat één gezamenlijk doel heeft, is iedereen belangrijk!

Dus ja, je zal lezen dat het werken in de zorg uitdagend is en dat het volgen van een studie niet altijd over rozen gaat, maar dus ook dat

uiteindelijk alles goed komt! Want als ik het kan, kan jij het ook! Of je nou jong bent en net van de middelbare school komt en zoekende bent, of je bent al in de dertig, veertig of vijftig en twijfels hebt over een carrièreswitch; ga ervoor, je zal geen spijt krijgen. Nou ja, soms wel natuurlijk, als door de vuile was die er ligt het een survivaltocht is naar de douche. Of als je kinderen boos naar bed gaan, omdat jij zo nodig nog huiswerk moet maken in plaats van een verhaaltje voorlezen. Ja, soms heb je even spijt en zie je het niet zitten. Maar na regen komt zonneschijn..... Mijn blogs heb ik nu gebundeld in dit boek. Graag neem ik jullie mee in mijn avontuur van omscholing, van bureau naar bed. Ik heb de stap genomen en haal veel voldoening uit mijn werk door van betekenis te zijn voor veel mensen, de zorg is zo'n mooi beroep!

In het bijzonder wil ik graag mijn man en kinderen bedanken voor de steun en het begrip tijdens de jaren waarin ik heb gestudeerd. Alhoewel die steun en begrip soms ook wel ver te zoeken waren; het was bij ons thuis soms één grote bron van frustratie en ongenoegen afreageren op elkaar. Want zoals mijn dochter zo mooi zei: “Studeren is stom.” En ik heb de keren dat mijn man vroeg: “Wanneer heb je weer eens tijd voor het gezin?” niet geturfd, maar geloof me, die is wel regelmatig voorbij gekomen! Maar dan, dan kon ik altijd bij mijn lieve moeder terecht om uit te huilen en uit te razen. Als ik het echt niet meer zag zitten, dan waren mijn lieve broers ook altijd in de buurt om me van fijn broederlijk advies te voorzien en me moed in te praten om het vol te houden.

En mijn vader? Mijn vader heeft er nooit al teveel woorden aan vuil gemaakt, ik zag als hij naar me keek dat hij trots was. Punt.

Naast familie wil ik graag Stichting Sutfene (tegenwoordig Sensire) bedanken voor de kans die ik heb gekregen om vanuit de functie van secretaresse de hbo-v te gaan doen. In het bijzonder de toenmalige manager Monique, zij zag 'het' in me en steunde me om mijn droom na te jagen. Toen ik na een jaar mijn propedeuse op zak had, ben ik vanwege de reistijd gaan solliciteren in Deventer, waar ik bij Zorggroep Solis de kans kreeg om mijn opleiding verder te vervolgen. En met succes! In februari 2022 had ik eindelijk het felbegeerde diploma op zak. De reis daar naartoe was hobbelig; met hoge pieken en diepe dalen, een onvergetelijk avontuur!

Veel leesplezier!

Groetjes van Zuster Patty

Deel I

“Pieken en dalen”

Januari 2018 – februari 2019

Hoofdstukken

- Het begin van mijn avontuur
- Introductie
- Alle ballen in de lucht
- Ontspan...Ontspan....
- Bibi
- Vakantiestress
- “Het is weer voorbij die mooie zomer”
- Blaadjes die vallen, tranen die vallen

Het begin van mijn avontuur

Januari 2018

Ben ik avonturistisch ingesteld? Nee, absoluut niet! Ik hou best wel van 'gewoon'. Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg. En toch begin ik nu aan een groot avontuur.... of beter gezegd, de grootste uitdaging van mijn leven tot nu toe. Ik ben Patty Velthuis, zij-instromer, 36 jaar, getrouwd en moeder van twee kinderen, Nora van 7 en Rowan van 3,5.

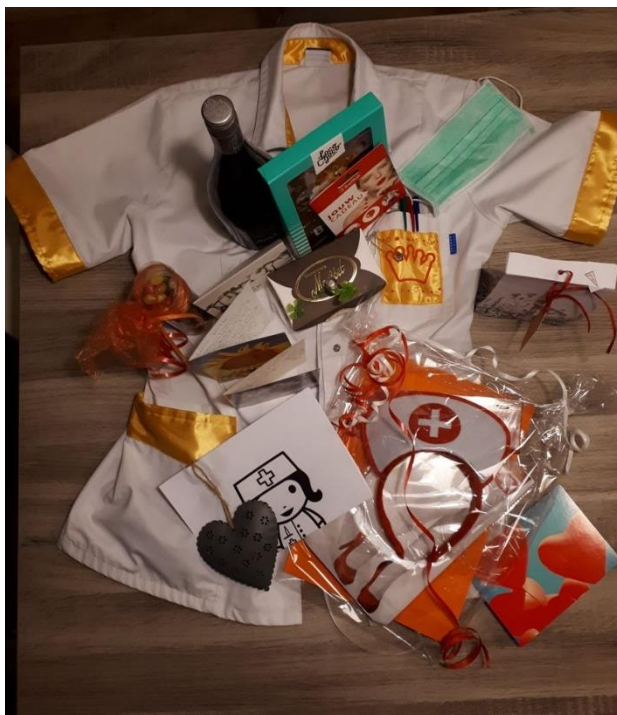
Uiteraard wil ik net als iedereen de perfecte moeder, perfecte echtgenote, perfecte collega, perfecte vriendin en perfecte persoon zijn. En al weet ik dat dat toch never nooit gaat lukken, mijn perfectionisme is moeilijk los te laten. Maar ja, dan besluit je als perfectionist om een hbo-opleiding te gaan doen.... een omscholing van een secretariële functie naar een functie in de zorg.... En wat nu? Ik ben me ervan bewust dat ik de komende vier jaar vooral zal moeten loslaten....

Nee, ik ben niet de perfecte moeder, collega, vriendin enz. enz. Ik ben een hardwerkende moeder die na 7 jaar 'zorgen' voor het gezin in combinatie met een baan, nu gaat 'zorgen' voor de ouderen en weer gaat studeren.

Een spannend avontuur, maar wel één om naar uit te kijken. Ik vind het zo leuk om mezelf weer te ontwikkelen, weer te gaan leren! En ja, natuurlijk maak ik me zorgen hoe het allemaal zal gaan, studeren in combinatie met werken en een jong gezin. Maar wie niet waagt....

Afgelopen dinsdag heb ik mijn laatste werkdag op het wijksecretariaat bij Stichting Sutfene gehad.

Ik heb hier met veel plezier gewerkt en veel geleerd. Deze kennis neem ik allemaal mee in mijn nieuwe functie. Het was een onvergetelijke dag, ik heb mijn eigen persoonlijke 'Very Important Patty (VIP)' jasje gekregen, leuke cadeautjes, maar vooral lieve, bemoedigende woorden. Nu geniet ik van een paar dagen vrij, waarin ik me kan voorbereiden op mijn nieuwe leven als student en leerling-verpleegkundige! In dit boek met mijn blogs neem ik jullie mee in mijn traject. Hoe gaat het op het werk, op school en thuis met mijn gezin? Welke dilemma's kom ik tegen?

Introductie

Februari 2018

Daar sta ik dan, 's ochtends om half acht met een veel te zware tas (voel me net weer een brugpieper....) op het station te verkleumen, wachtend op de trein naar Nijmegen. Jeetje, wat een drukte zo in de ochtend op het station. Lang geleden dat ik met de trein ben geweest en dan ook nog in de spits, pfff! Heel toevallig kom ik een bekende tegen die ook naar Nijmegen gaat. "Ga je ook naar Nijmegen? Ook weer studeren?" vraag ik, niet verwachting dat er een "Ja" op komt. Haha, das toevallig, een medemoeder die ook weer aan de studie gaat. Kunnen we mooi iedere donderdag samen trainen en onze ervaringen uitwisselen! Gezellig!!

Het is tijd voor mijn introductiedag; na wat zoeken op het station Nijmegen waar de bus gaat naar de HAN, is het gelukt. Ik ben aangekomen en maak kort alvast kennis met wat medestudenten tijdens de inloop. Iedereen is licht gespannen.... Wat staat ons te wachten? Hoe zal het ons vergaan de komende vier jaar? Mijn klas bestaat uit 15 klasgenoten, heel divers qua leeftijd en werkveld. We maken kennis door middel van 'kletskaarten', waarop stellingen/vragen staan waar je in kleine groepjes met elkaar over gaat praten. Een leuke manier van kennismaken, je krijgt andere gesprekken dan bij een 'standaard' voorstelronde.

Na een hele dag informatie opnemen stap ik met een bomvol hoofd weer de trein in, vol vertrouwen, maar met gezonde spanning voor wat komen gaat.... Vier jaar bloed, zweet en tranen, maar met – als het goed is – een positieve afloop! Nu is het tijd voor de Carnaval, vijf dagen nog even niet studeren of werken, maar gezellig feesten! ALAAF!!!! Dinsdagavond na de Carnaval ga ik op tijd naar bed, woensdag mijn eerste dag op afdeling Vischpoort.